Súd:	Okresný súd Trnava
Spisová značka:	22C/24/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu:	2117204909
Dátum vydania rozhodnutia:	09. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	Mgr. Kamila Nagyová
ECLI:	ECLI:SK:OSTT:2019:2117204909.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava v konaní pred sudkyňou Mgr. Kamilou Nagyovou v právnej veci žalobcu: N. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. X, G., zastúpený advokátom JUDr. Katarínou Čorbovou, so sídlom Žižkova 39, Košice, IČO: 42 327 602, proti žalovanému: Z. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. X, Y., zastúpený advokátom JUDr. Róbertom Bockaničom, so sídlom Seberíniho 1, Bratislava, IČO: 3 805 922, o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaný je povinný zaslať žalobcovi do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia vlastnoručne podpísané písomné ospravedlnenie s nasledujúcim znením:

„Ospravedlňujem sa N. K. za môj neobjektívny, pravdu skresľujúci a nepravdivý opis udalostí, ktoré sa odohrali počas majstrovstiev Európy v športovej gymnastike v Berne v máji r. 2016. Z mojich vyhlásení mohol čitateľ nadobudnúť dojem, že bol pán K. počas opísaného incidentu opitý a agresívny, čo sa nezakladá na pravde. S.. Z. J., prezident N. A. P..“

II. Žalovaný je povinný strpieť zverejnenie tohto ospravedlnenia žalobcom a to aj prostredníctvom masovokomunikačných prostriedkov.

III. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 6.000,-€, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

IV. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamieta.

V. Súd priznáva žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou súdu dňa 01.03.2017 v spojení s pripustenou zmenou žalobného petitu na pojednávaní dňa 15.08.2018 sa žalobca domáhal z dôvodu neoprávneného zásahu do práva žalobcu na ochranu osobnosti písomného ospravedlnenia sa žalovaným za neobjektívny, pravdu skresľujúcu a nepravdivý opis udalostí, ktoré sa odohrali počas Majstrovstiev Európy v športovej gymnastike v Berne v máji 2016 s povinnosťou žalovaného strpieť zverejnenie tohto ospravedlnenia žalobcom a to aj prostredníctvom masovokomunikačných prostriedkov. Zároveň sa domáhal zaplatenia náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 30.000,-€.

2. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca sa ako reprezentant Slovenskej republiky zúčastnil 32. Majstrovstiev Európy v športovej gymnastike, ktoré sa v roku 2016 uskutočnili v období 25. až 29.05.2016

vo švajčiarskom meste Bern. Žalovaný je osobou, ktorá zastáva funkciu prezidenta Slovenskej gymnastickej Federácie (ďalej aj „SGF“). Na majstrovstvách zároveň vystupoval ako vedúci výpravy slovenských športovcov. V oficiálnom hodnotiacom dokumente - v Hodnotiacej správe z Majstrovstiev Európy v športovej gymnastike v Berne mužov a žien zo dňa 26.06.2016 (ďalej len „hodnotiaca správa“) - prezentoval žalovaný nepravdivé výroky na adresu žalobcu, čím sa dopustil vedomého a neoprávneného zásahu a porušenia jeho osobnostných práv. Hodnotiaca správa bola ako príloha Zápisnice z Výkonného výboru SGF zverejnená na oficiálnej stránke SGF. Žalovaný v nej uviedol: „Na ME prišlo žiaľ aj k priam šokujúcej udalosti, kedy pretekár N. K. (zjavne aj pod vplyvom alkoholu, čo u K. je opakovaný jav) najprv verbálne napadol vedúceho výpravy. Vulgárne sa ho snažil dokonca vyprovokovať k fyzickému kontaktu.“ Žalobca má za to, že takto prezentovaná informácia sa nezakladá na pravde a jej zverejnením žalovaný vedome a úmyselne očiernil žalobcu, čím sa dopustil intenzívneho neoprávneného zásahu do jeho práva na ochranu cti a nielen pred orgánmi Slovenskej gymnastickej federácie, ale i celou verejnosťou na Slovensku. Žalovaný hodnotiacu správu sám vypracoval a predniesol na zasadnutí vrcholného orgánu SGF, pričom vedel, že táto jeho správa bude ako oficiálny dokument zverejnená aj na internetovej stránke SGF, a bude teda prístupná širokej verejnosti. Na podklade tejto svojej správy dokonca navrhoval vylúčenie žalobcu z reprezentácie a jeho disciplinárne stíhanie. Túto nepravdivú informáciu následne prebrali všetky rozhodujúce printové i audiovizuálne médiá a tiež ich internetové verzie, čím došlo k ich rozšíreniu a sprístupneniu širokému okruhu ľudí a verejnosti celkovo. Domnieva sa, že tento následok žalovaný svojím konaním sledoval. Slovenské médiá pri zverejňovaní týchto informácií vychádzali výlučne z informácií zverejnených na oficiálnom webovom sídle Slovenskej gymnastickej federácie, ktorá je členom Medzinárodnej gymnastickej federácie a Európskej gymnastickej únie, pričom u takto zverejnených informácií sa dôvodne prezumuje ich správnosť a hodnovernosť, keďže sú sprístupnené širokej verejnosti na oficiálnej stránke federácie a prezentuje ich prezident SGF, štatutárny orgán. K skutkovému priebehu inkriminovanej udalosti uviedol, že žalovaný prišiel na hotelovú izbu, kde sa nachádzal žalobca spolu s ďalšími tromi členmi výpravy, s fľašou vína, chcel si s ostatnými prítomnými pripiť na záver šampionátu. Ten mal končiť nasledujúci deň, ale všetci reprezentanti slovenskej výpravy už v tom čase ukončili svoje súťaže. Na to žalobca oslovil prítomných s tým, či si naozaj mienia so žalovaným pripiť. Reagoval tým na to, že žalovaný ako vedúci výpravy nedovolil jej členom napriek tomu, že ukončili svoje súťaže, cestovať domov o deň skôr, ale trval na tom, aby v mieste konania podujatia zostali a ak by napriek tomu chceli z dejiska šampionátu odísť, požadoval od nich zaplatenie výdavkov za ubytovanie. Žalovaný sa voči tejto poznámke žalobcu ohradil a dožadoval sa od žalobcu vysvetlenia, čo ňou sleduje, načo mu žalobca adresoval vetu, „či je naozaj taký chuj, alebo sa ním len robí?“. V žiadnom prípade nebol žalobca v danej situácii pod vplyvom alkoholu, v žiadnom prípade žalovanému hrubo ani vulgárne nevynadal a už vôbec sa nesnažil žalovaného fyzicky napadnúť, ako to verejne prezentoval žalovaný. Nie je pravdou ani to, že by zvykol byť žalobca aj v minulosti na iných reprezentačných podujatiach pod vplyvom alkoholu. V informácii o incidente, tak ako bola žalovaným zverejnená, bol žalobca vykreslený ako násilnícky, agresívny a vulgárny človek, ktorý opakovane požíva alkoholické nápoje v nadmernej miere. Žalobca je verejne známou osobou a výkon jeho povolania vyžaduje určitý stupeň etického a morálneho prezentovania a správania sa v spoločnosti. Jeho športová kariéra i osobný život sú preto nepretržite vystavované kritike verejnej mienky. Následkom neoprávneného zásahu do osobnostných práv žalobcu, aj vzhľadom na jeho postavenie v spoločnosti, došlo súčasne k značnému zníženiu jeho vážnosti v spoločnosti, čo môže výrazne negatívne ovplyvniť tak jeho súčasné, ako i budúce možnosti riadneho uplatnenia sa v pracovnom, spoločenskom i osobnom živote. Žalobca, ako verejne známa osoba, už aj v súčasnosti pociťuje výrazne negatívne dôsledky spôsobené zverejnením týchto nepravdivých informácií v podobe dopadov na jeho osobný život i aktuálnu prácu športovú kariéru. Žalobca je verejne známym osobou - športovcom, dlhodobo reprezentujúcim Slovenskú republiku v športovej gymnastike a to aj na športových podujatiach najvyššej svetovej úrovne ako sú Olympijské hry, Majstrovstvá sveta a Majstrovstvá Európy. Okrem toho je žalobca zároveň aj profesionálnym vojakom a osobou, ktorá sa venuje gymnastickej príprave a tréningu mládeže. Je teda zrejmé, že žalovaný je osobou, ktorá si viac ako ktorákoľvek iná osoba, výrazne zakladá na svojom dobrom mene a povesti, a dôsledne dbá na to, aby ho verejnosť vnímala ako osobu morálne bezúhonnú, ktorá tak verejne, ako i v súkromnom živote dodržiava morálne a etické zásady, ktorej obzvlášť záleží i na správnej životospráve, a preto nepožíva nadmerne alkoholické nápoje, nespráva sa vulgárne a agresívne a rešpektuje jemu nadriadené osoby. Vzhľadom na svoj spoločenský a profesionálny status i na širokú publicitu a mieru intenzity predmetného neoprávneného zásahu považuje žalobca za adekvátne žiadať od žalovaného ako prezidenta SGF verejné ospravedlnenie sa za svoje nepravdivé výroky uvedené v Hodnotiacej správe. Keďže neoprávneným zásahom zo strany žalovaného došlo zároveň k značnému zníženiu dôstojnosti

žalobcu a jeho vážnosti v spoločnosti, patrí mu aj nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. S poukazom na tento neoprávnený zásah a na jeho následky žalobca adresoval žalovanému svoju predžalobnú výzvu zo dňa 16.09.2016, v ktorej žalovaného vyzval jednak na verejné ospravedlnenie sa za tieto nepravdivé výroky prostredníctvom celoslovensky pôsobiacich masovokomunikačných médií, a súčasne na úhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v sume 30.000,-€, ktorú žalobca považoval za primeranú s ohľadom na intenzitu a dôsledky neoprávneného zásahu do jeho osobnostných práv. Žalovaný označil výzvu žalobcu za bezpredmetnú a odmietol poskytnúť verejné ospravedlnenie ako i zaplatenie požadovanej peňažnej satisfakcie.

3. Žalovaný vo vyjadrení doručenom súdu dňa 20.09.2017 uviedol, že v zmysle stanov SGF Výkonný výbor sa schádza najmenej 6x ročne na základe zvolania prezidenta SGF. Z každého zasadnutia sa vypracúva písomná zápisnica a táto sa spolu s prílohami v súlade s § 21 bod 2, 3 zákona č. 440/2015 Z. z. o športe zverejňuje na oficiálnej internetovej stránke SGF. Zhodnotenie priebehu a výsledku jednotlivých športových podujatí, ktorých sa zúčastňujú slovenskí gymnasti sa vykonáva na rokovaní Výkonného výboru. Vypracovaním hodnotiacej správy je poverený vedúci výpravy, reprezentační tréneri, rozhodcovia, ktorí túto správu následne prezentujú na rokovaní Výkonného výboru. Ide o bežnú prax v rámci SGF, vypracovanie detailnej správy je povinnosťou vedúceho výpravy. V súlade s ustálenou praxou bol na program zasadnutia Výkonného výboru zo dňa 27.06.2016 zaradený aj bod týkajúci sa vyhodnotenia 32. Majstrovstiev Európy v športovej gymnastike, ktoré sa konali v Berne v čase od 25-29.05.2016 (ďalej ako „ME 2016“). Uvedené podujatie patrilo medzi dve najvýznamnejšie športové gymnastické súťaže v kalendárom roku 2016, bolo jedným zo zavŕšení štvorročného olympijského cyklu a generálkou pred blížiacimi sa olympijskými hrami v brazílskom Rio de Janeiro. Slovenský mužskí reprezentanti sa na olympijské hry nekvalifikovali, nakoľko na ne nepostúpili z kvalifikácie v roku 2015. Žalovaný ako vedúci výpravy a zodpovedná osoba vypracoval hodnotiacu správu z ME 2016 a túto v súlade so svojimi povinnosťami prezentoval Výkonnému výboru. Podrobne v nej zhodnotil priebeh a výsledky slovenských športových gymnastov a nevyhol sa nutnej kritike s cieľom poukázať na zjavné nedostatky a hľadať možnosti ich riešenia. Hodnotiaca správa hodnotí športové podujatie vždy komplexne ako celok. Okrem športových výsledkov v sebe obsahuje aj akékoľvek iné významné skutočnosti, ktoré sa počas športových podujatí odohrajú a súvisia s reprezentačným družstvom Slovenskej republiky. Preto nemohol žalovaný v hodnotiacej správe opomenúť ani incident, ktorého účastníkom a hlavným predstaviteľom bol žalobca. Išlo o natoľko vážny incident - verbálne napadnutie vedúceho výpravy a zároveň prezidenta SGF ústiace takmer do fyzickej konfrontácie - že žalovaný ho nemohol vo svojej hodnotiacej správe opomenúť. Žalovaný pravdivo opísal priebeh incidentu medzi ním a žalobcom. Žalobca uvádza, že v žiadnom prípade žalovanému hrubo ani vulgárne nevynadal, čo ale nie je pravdivé. Žalobca na svojom facebookovom profile uviedol ospravedlnenie, ktorým potvrdzuje tvrdenie žalovaného, že ho vulgárne napadol a vulgárne sa vyjadroval na osobu žalovaného, aj keď toto je značne schizofrenické, keď žalobca síce priznáva, že sa žalovaného opýtal, „či je naozaj taký chuj“ s cieľom úmyselne a vulgárne ho uraziť, no zároveň popiera, že by mu vulgárne vynadal. Ťažko pochopiť, aké morálne a etické zásady má žalobca na mysli a o akej bezúhonnosti hovorí, ak nemá problém klásť sugestívne otázky jasne hanobiace osobu vedúceho výpravy a používať pritom slová v rozpore s dobrými mravmi a všeobecne uznávanými morálnymi pravidlami v spoločnosti. Rešpekt voči nadriadenej osobe je nezlučiteľný s verbálnym výpadom, ku ktorému sa žalobca uchýlil. Žalovaný v hodnotiacej správe uviedol, že žalobca bol zjavne pod vplyvom alkoholu. Za týmto vyjadrením si žalovaný stojí a viedlo ho k nemu riadne zhodnotenie okolností. Žalovaný netvrdil, že žalobca bol opitý tak, že nevedel o svete okolo seba, alebo že by požíval alkohol v extrémnom množstve. Žalovaného viedla k tvrdeniu, ktoré uviedol v hodnotiacej správe skutočnosť, že v izbe, ku ktorej došlo k incidentu, bol žalobca osobne a v ruke pritom držal plechovku od piva, z ktorej popíjal. Žalovaný netvrdil, že tých plechoviek bolo viac ani neudával ich konkrétny počet. Nakoľko nešlo o nealkoholické pivo, tak už popíjanie z jednej plechovky piva stačí na to, aby bol človek pod vplyvom alkoholu. Imanentnou súčasťou piva je aj alkohol a ten sa do tela žalobcu musel zákonite s pitím piva dostať. Svedok účastný incidentu Y. G. rovnako tak potvrdzuje, že žalobca pil pivo, čo len potvrdzuje tvrdenia žalovaného, že žalobca bol zjavne pod vplyvom alkoholu. Z urážok, verbálneho napadnutia a použitých vulgarizmov žalovaný nadobudol presvedčenie, že snahou žalobcu povzbudeného pitím piva je vyprovokovať žalovaného k fyzickému kontaktu. To, že sa k nemu žalovaný neuchýlil, je len dôsledkom jeho nenásilnej povahy, triezveho zhodnotenia situácie a neriešenia incidentu v afekte. Žalobcovo konanie počas incidentu je v príkrom rozpore s povinnosťami, ktoré mu zo Štatútu reprezentanta Slovenskej republiky v športovej gymnastike vyplývajú. Namiesto dodržiavania pokynov, spolupráce s vedúcim akcie a rešpektovania jeho pokynov sa voči nemu správal vulgárne a verbálne ho napadol. Nesprával sa príkladne a požíval alkoholické

nápoje hoci to má zakázané, a to v akomkoľvek množstve. Svojim slovným útokom na žalovaného vzbudil u prítomných osôb pohoršenie a tie z toho ostali šokované. Dá sa bezpochyby povedať, že zo strany žalobcu nešlo o dôstojné reprezentovanie Slovenskej republiky. Žalobca ako reprezentant Slovenskej republiky ohrozil jej dobré meno. Reprezentant Slovenskej republiky ako jej občan je povinný znášať vyššie očakávania, ktoré sú na neho kladené a spĺňať prísnejšie kritéria, na základe ktorých je jeho správanie posudzované. Na reprezentačných akciách totiž nevystupuje sám za seba, ale ako vyslanec a reprezentant svojej krajiny. Všetci členovia Výkonného výboru po prednese hodnotiacej správy žalovaným odsúdili správanie žalobcu a jeho opakované a neospravedlniteľné priestupky. To, že žalobca opakovane porušoval svoje povinnosti reprezentanta a opakovane konzumoval alkohol počas reprezentačných akcií viedlo k hlasovaniu Výkonného výboru o vylúčení žalobcu z reprezentácie za hrubé porušenie disciplíny na ME 2016. Vyhodnotenie ME 2016 bolo jedným z 12. bodov programu zasadnutia, riešili množstvo iných záležitostí, problémov a otázok, ktoré sa týkajú SGF. Je teda zrejmé, že zverejnenie zápisnice zo zasadnutia nebolo motivované snahou o zasiahnutie do dobrej povesti ani cti žalobcu, ale ako zvyčajne transparentne a otvorene informovať o svojej činnosti. K tvrdeniu žalobcu o prevzatí informácie o incidente zo stránky SGF žalovaný uviedol, že médiá ani v jednom z uvedených prípadov neuvádzajú ako zdroj oficiálnu internetovú stránku SGF, ale buď neuvádzajú zdroj vôbec, alebo uvádzajú www.gymnastics.sk, čo však nie je oficiálnou stránkou SGF. Žalovaný neprechovával voči žalobcovi žiadne negatívne pocity ani averziu, práve naopak. Dňa 25.05.2016 pred incidentom bola na stránke SGF zverejnená krátka správa z priebehu ME 2016 vypracovaná žalovaným, v ktorej kladne zhodnotil vystúpenie žalobcu v disciplíne bradlá, jeho výkon zhodnotil objektívne, aj v kontexte zdravotného stavu žalobcu, ktorým bol tento limitovaný. Žalovaný má za to, že napádaným konaním nemohlo dôjsť k neoprávnenému zásahu do práva na ochranu osobnosti žalobcu, nakoľko chýba protiprávny charakter zásahu. Preto odmieta akékoľvek ospravedlnenie sa žalobcovi a náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Peňažné zadosťučinenie môže súd priznať ak dospeje k záveru, že v konkrétnom prípade došlo ku skutočnému zníženiu dôstojnosti resp. vážnosti fyzickej osoby v spoločnosti, pričom tento zásah má značnú intenzitu. Na priznanie odškodnenia nestačí len možnosť zníženia dôstojnosti alebo vážnosti fyzickej osoby v značnej miere. Súd musí bezpečne zistiť, že k takému zníženiu skutočne došlo. Dôkazné bremeno je na žalobcovi. Ani táto podmienka podľa názoru žalovaného nebola naplnená.

4. Žalobca na výzvu súdu v zmysle § 167 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) uviedol, že nesúhlasí s tvrdením žalovaného, že v hodnotiacej správe žalovaný zhodnotil priebeh a výsledky slovenských športových gymnastov a nevyhol sa nutnej kritike s cieľom poukázať na zjavné nedostatky a hľadať možnosti ich riešenia. Je rozdiel medzi kritikou a neoprávneným zásahom v pravdivosti, hodnovernosti, objektívnosti a cieli, ktorý sa konkrétnym prejavom sleduje. Žalovaný v hodnotiacej správe uviedol nepravdivé, resp. pravdu skresľujúce údaje. Sporná časť hodnotiacej správy postráda prvok objektívnosti, preto nemožno hovoriť o kritike, ale o neoprávnenom zásahu zo strany žalovaného. Tiež predmetom hodnotiacej správy majú byť len významné skutočnosti, týkajúce sa športovcov a ich športových aktivít, preto nebol dôvod, aby žalovaný opisoval v hodnotiacej správe iné ako športové aktivity žalobcu. K facebookovému ospravedlneniu, toto nebolo žalobcom zverejnené dobrovoľne, ale z dôvodu, že mu to uložila disciplinárna komisia SGF, pričom sa tak stalo bez toho, aby rozhodla, že došlo k hrubému porušeniu disciplíny žalobcom. Z dôvodu, že zloženie disciplinárnej komisie bolo nezákonné, považuje žalobca uznesenie disciplinárnej komisie, ktorým mu uložila zverejniť ospravedlnenie, za nezákonné. Zverejnené ospravedlnenie bolo vynútené nezákonnou komisiou a v žiadnom prípade nepotvrdzuje pravdivosť skutočností uvedených v spornej časti hodnotiacej správy. Trvá na to, že sa nejednalo o verbálne alebo vulgárne napadnutie, rešpektuje a vždy rešpektoval jemu nadriadené osoby, avšak v situácii, keď nadriadená osoba prekročila isté hranice slušnosti a chýbala jej sebareflexia, žalobca spontánne vyjadril svoj názor a postoj k vzniknutej situácii: tá spočívala v tom, že časť výpravy na týchto ME v Berne ukončila súťaženie, no napriek tomu ich (pretekárov vrátane žalobcu a trénera) žalovaný nechcel pustiť domov, a to bez racionálnych dôvodov. Žalovaný totiž podmienil odchod tým, že sa mu zloží 500 frankov (čo žalobca predpokladal, že sú výdavky za ubytovanie), z čoho je evidentné, že odchod domov bol blokovaný nedôvodnou požiadavkou žalovaného. Z dôvodu, že ďalšie zotrvanie žalobcu a ďalších členov výpravy v Berne bolo v podstate vynútené, nepovažoval žalobca v danej chvíli chuť žalovaného na pripíjanie si za adekvátnu (keďže žalovaný prišiel s fľašou vína na pripitie si) a vzhľadom na celkovú situáciu a atmosféru, vyšla z neho takto formulovaná otázka na žalovaného. Reakcia žalobcu, jeho otázka na žalovaného, teda reagovala na situáciu vyvolanú práve žalovaným. Žalobca je toho názoru, že jeho otázku (či je naozaj taký chuj, alebo sa ním len robí?) je potrebné vnímať v kontexte všetkých okolností a nemožno ju považovať ani definovať ako verbálne

napadnutie a vôbec nie ako vulgárne vynadanie žalovanému. K obhajobe záveru žalovaného, že žalobca bol zjavne pod vplyvom alkoholu, doplnil, že každá osoba nepochybne vníma takéto slovné spojenie tak, že sa tým myslí, že žalobca bol opitý. Žalovaný tak podľa jeho názoru konal vedome a úmyselne. Y. G. v písomnom stanovisku ako očitý svedok uviedol, že „N. nebol opitý (tesne pred vznikom incidentu sme sa na izbe rozprávali o gymnastike, o tom kto ako strávil deň a rozhovor bol normálny aj keď v ruke držal plechovku od piva, ktoré popíjal od smädu". Teda aj osoba priamo účastná (osoba, ktorá mala priamu skúsenosť vedomosť o tom, že počas inkriminovanej udalosti žalobca mal v ruke pivo) pochopila z hodnotiacej správy žalovaného, že žalobca mal byť podľa správy žalovaného opitý. Je vysoko nepravdepodobné, že ktorákoľvek iná osoba, ktorá sa oboznámila s hodnotiacou správou žalovaného (a naviac nebola účastná inkriminovanej udalosti), by si mohla vysvetliť použité slovné spojenie „zjavne aj pod vplyvom alkoholu" tak, že sa jednalo alebo mohlo jednať len o plechovku piva, ak ani očitý svedok inkriminovanej udalosti si popis žalovaného nevysvetlí inak ako tak, že sa v správe uvádza, že žalobca mal byť opitý. Podľa žalobcu je nepochybné, že žalovaný v hodnotiacej správe úmyselne použil slovné spojenie „zjavne aj pod vplyvom alkoholu", a teda svoju správu formuloval tak, aby žalobcu vykreslil ako osobu, ktorá bola počas inkriminovanej udalosti opitá. Žalobca má za to, že z hodnotiacej správy jednoznačne vyplýva žalovaného zámer, a to úmyselne vykresliť žalobcu ako športovca, ktorý požil alkohol v nadmernom množstve, a to až v takom množstve, že bol značne opitý a v dôsledku toho nedokázal ovládať svoje správanie. Naviac za výrokom „zjavne aj pod vplyvom alkoholu" žalovaný v hodnotiacej správe uviedol „čo u K. je opakovaný jav", čím žalovaný podsunul, že u žalobcu je bežnou skutočnosťou, že je na športových akciách opitý, čo nie je pravdou a potvrdzuje to aj tá skutočnosť, že doposiaľ sa v žiadnej hodnotiacej správe z predošlých športových podujatí neuvádzalo, aby žalobca bol v stave opitosti. Podľa žalobcu je evidentný zlý úmysel žalovaného, ktorým bolo očierniť žalobcu a vykresliť ho ako opitého a pravidelne sa opíjajúceho športovca. Následne poukázal na internetovú diskusiu k článku na www.sport.sme.sk, kde diskutujúci čitatelia po oboznámení sa so spornou časťou hodnotiacej správy uvádzajú, že žalobca bol opitý, opakovane opitý. Žalovaný tiež v hodnotiacej správe neuvádza, že nadobudol presvedčenie z konania žalobcu, že sa ho snaží vyprovokovať k fyzickému kontaktu, ale uviedol, že „vulgárne sa ho snažil dokonca vyprovokovať k fyzickému kontaktu", teda hodnotiacu správu naformuloval tak, aby v každom vzbudil nepochybnú predstavu, že žalobca priamo voči žalovanému vystúpil provokačne a agresívne s priamou výzvou na fyzický súboj. K právam a povinnostiam reprezentanta poukázal na právo športovca prejaviť svoj názor, subjektívne pocity, s tým, že je potrebné prihliadať na všetky okolnosti prípadu. Žalobca na reprezentačných akciách vždy dôstojne reprezentoval Slovenskú republiku a ME 2016 v Berne neboli výnimkou. Aj na ME v Berne žalobca ako športovec dôstojne reprezentoval Slovenskú republiku. Inkriminovaná udalosť sa jednak odohrala po ukončení súťaženia a jednak sa neodohrala na verejnom mieste, nebola takej povahy ani intenzity, aby bola vôbec spôsobilá akokoľvek znížiť dôstojnú reprezentáciu Slovenskej republiky. Podľa žalobcu je neprijateľný názor žalovaného, že interne prejavený názor a subjektívne pocity žalobcu by mohli akokoľvek zasiahnuť, či znížiť dôstojné reprezentovanie Slovenskej republiky. K zápisnici zo zasadnutia Výkonného výboru SGF z 27.06.2016 uviedol, že jedine disciplinárna komisia, nie Výkonný výbor ani prezident SGF, je oprávnená rozhodnúť o hrubom porušení disciplíny, k čomu nedošlo. Žalovaný zavádzajúco a účelovo uvádzal aj na zasadnutí Výkonného výboru z 07.09.2016, že disciplinárny poriadok nebol schválený - pričom tento schválený bol - čím odôvodňoval aj to, že neprebehlo disciplinárne konanie. K zdroju inkriminovaných informácií poukázal na to, že je bezpredmetné, akým reťazením sa informácie šírili médiami, keď tieto uvádzajú, že ide o hodnotiacu správu Z. J." (ta3.com, www.sport.pravda.sk, www.teraz.sk/sport, www.sport.aktuality.sk). Tak ako žalovaný zhodnotil svoju krátku správu z priebehu ME 2016 a neprechovávanie antipatií k žalobcovi, možno tiež zhodnotiť z hodnotiacej správy žalovaného, že po inkriminovanej udalosti k žalobcovi pociťoval značné antipatie. Hodnotiaca správa bola vypracovaná tak, aby po tom, čo žalobca vyjadril svoj subjektívny názor a pocity, ktoré súviseli s konaním žalovaného, aby vážnosť a dôstojnosť žalobcu ako športovca bola v širokej verejnosti negatívne poznačená. Podľa žalobcu je zrejmé, že žalovaný konal neoprávnene s priamym úmyslom zasiahnuť česť žalobcu, znížiť jeho vážnosť v spoločnosti. Žalovaný pri príprave hodnotiacej správy konal s tým vedomím, že predmetná správa bude zverejnená na oficiálnom webe SGF, ako je to štandardom. Žalobca je toho názoru, že motiváciou pri vypracovaní spornej časti hodnotiacej správy bola aj tá skutočnosť, že žalovaný je zaujatý voči TJ N. UK G. (ktorej bol žalobca členom) a mužskej reprezentácii a inkriminovanú udalosť žalovaný celkovo zneužil voči žalobcovi ako zámienku na postih. Podľa názoru žalobcu, hodnotiaca správa žalovaného bola pripravovaná s dostatočným časovým odstupom od inkriminovanej udalosti, a teda žalovaný mal dostatočný priestor na uváženie svojho prejavu, premyslenie formulácie. Žalovaný vyhotovil svoju hodnotiacu správu s úmyslom poškodiť meno a vážnosť žalobcu ako športovca. Žalobca si pochopiteľne zakladá na svojom dobrom mene a

povesti a za tým účelom vynaloží aj viac námahy ako iná osoba (ktorá nie je profesionálnym a známym športovcom, či inou spoločensky známou osobou) tým titulom, že je profesionálny športovec a vďaka svojím športovým výkonom aj spoločensky známy športovec. Nepravdivé, resp. pravdu skresľujúce informácie, ktoré žalovaný zverejnil v hodnotiacej správe o žalobcovi, boli spoločnosťou vnímané s pohoršením a v značnej miere znížili žalobcovu dôstojnosť a vážnosť v spoločnosti. Je prirodzené, že profesionálny športovec vynakladá maximálne úsilie, aby podal čo najlepší športový výkon jednak pre svoje vnútorné uspokojenie (ako uspokojenie s dobre vykonanou prácou) a jednak, aby sa mu dostalo za takéto športové výkony aj uznania a vážnosti v spoločnosti (ocenenie okolia - verejnosti za podané športové výkony). Neoprávneným zásahom žalovaného do práva žalobcu na ochranu osobnosti bola v značnej miere znížená dôstojnosť a vážnosť žalobcu v spoločnosti, a teda žalobca má právo nielen na ospravedlnenie, ale aj na priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch v ním požadovanej výške.

5. Žalovaný na výzvu súdu v zmysle § 167 ods. 4 C.s.p. vo vyjadrení doručenom súdu dňa 17.04.2018 doplnil skutkové tvrdenia v tom, že predmetom záujmu vedúceho výpravy pri vypracovaní hodnotiacej správy je športové podujatie ako také, od jeho úvodu do jeho skončenia, osoby športovcov, ktoré sa na ňom zúčastňujú ich športové výkony, ako aj ďalšie vystupovanie a správanie sa v čase trvania podujatia až do jeho oficiálneho záveru. Každá krajina je posudzovaná podľa športových výsledkov, ale aj na základe celkového vystupovania a konania športovcov. Športovú a nešportovú stránku nemožno oddeľovať. Preto nemôže byť obsahom hodnotiacej správy iba športová aktivita športovcov na podujatiach, ale aj ich ostatné správanie a vystupovanie. K zloženiu disciplinárnej komisie a jej rozhodnutiu konštatoval, že toto nemá žiadnu relevanciu pre toto konanie, nie je úlohou súdu posudzovať zákonnosť rozhodnutia disciplinárnej komisie. Žalobca sa snaží presvedčiť súd, že jeho slová „či (žalovaný) je naozaj taký chuj, alebo sa ním len robí“ nemožno vnímať ako vulgárne vynadanie a verbálny útok na žalovaného. Toto vyjadrenie žalobcu a jeho zotrvávanie na svojom stanovisku samo o sebe svedčí o morálnych a mravných kvalitách žalobcu, resp. skôr o ich absencii. Žalobca schizofrenicky tvrdí, že síce rešpektuje nadriadené osoby, no považuje za primerané vyjadriť svoj „názor“ takýmto vulgárnym a primitívnym spôsobom. K pojmu „pod vplyvom alkoholu“ legálna definícia neexistuje. Právny poriadok Slovenskej republiky vychádza z nulovej tolerancie alkoholu v krvi, teda hladiny 0,00mg/l. Osobou pod vplyvom alkoholu je tak každá osoba s hladinou alkoholu v krvi vyššou ako 0,00 mg/l. Žalovaný má za to, že na území Slovenskej republiky je pre vodiča motorového vozidla daná nulová tolerancia alkoholu predstavuje informáciu, ktorá je všeobecne známa pre širokú vrstvu populácie. Na základe toho je v spoločnosti zaužívané vnímať každú osobu, ktorá požila alkoholický nápoj, ako osobu pod vplyvom alkoholu. Množstvo požitého alkoholu je v tomto prípade bezvýznamné. V podmienkach Slovenskej republiky je teda rozumné predpokladať, že pojmom osoba "pod vplyvom alkoholu" sa myslí osoba, ktorá požila nejaký alkoholický nápoj, pričom množstvo použitého alkoholu je v tomto zmysle irelevantné. S názorom žalobcu, ktorý posúva význam formulácie „pod vplyvom alkoholu“ do inej roviny sa nie je možné stotožniť. Žalobcom prezentovaný význam tejto formulácie sa nezhoduje s tým, čo ňou myslel žalovaný. Rovnako nekorešponduje s významom, ktorý z tejto formulácie, vzhľadom na vyššie uvedené vyplýva. Žalobca neustále operuje slovom „opitý“ v jeho rôznych verziách. Pojmy „pod vplyvom alkoholu“ a „opitý“ však rozhodne nemožno stotožňovať. Nejde totiž o synonymá. Žalovaný predovšetkým poukazuje na skutočnosť, že žalobca ani len presne nevymedzuje, aký je podľa jeho názoru obsah pojmu „opitý“. Z jeho slov však implicitne vyplýva, že má ísť o stav, keď je vôľová a rozpoznávacia schopnosť osoby v dôsledku vplyvu alkoholu nepriaznivo ovplyvnená v značnej miere. Pojem „pod vplyvom alkoholu“ však nemá žiadnu výpovednú hodnotu k intenzite, akou sú schopnosti človeka či jeho psychika alkoholom ovplyvnené. Z formulácie „pod vplyvom alkoholu“ sa nedá vyvodiť, aké množstvo alkoholu mala takáto osoba požiť. Žalovaný sa vo svojej hodnotiacej správe nezaoberal mierou či rozsahom, ako veľmi bol žalobca ovplyvnený alkoholom. To že bol „zjavne“ pod vplyvom alkoholu vyplývalo zo skutočnosti, že v ruke držal plechovku piva. Z predmetnej plechovky aj pil. Stotožňovanie pojmov „opitosť“ a „pod vplyvom alkoholu“, ako to robí žalobca, je nesprávne. Nemožno súhlasiť ani s názorom žalobcu, že formuláciu použitú žalovaným nepochybne každá osoba vníma tak, že žalobca bol opitý. Ide o nesprávny a nenáležite zovšeobecňujúci záver, ktorý navyše nezodpovedá podmienkam Slovenskej republiky. Žalobca interpretuje slová žalovaného nesprávne a nevhodne, neustále bagatelizuje intenzitu slovného ataku voči žalovanému. Vulgárne vystupovanie voči žalovanému nemožno interpretovať ako realizáciu práva žalobcu prejaviť svoj názor a subjektívne pocity, ide o konanie, ktoré sa prieči dobrým mravom a rozhodne nepožíva žiadnu právnu ochranu, nie je právnymi predpismi SGF aprobované. Žalobca ospravedlňuje svoje vulgárne prejavy tým, že ho žalovaný nechcel pustiť z ME 2016 v Berne domov pred oficiálnym skončením uvedeného športového podujatia. Žalobca však nemal žiadny právny nárok na to, aby opustil toto športové podujatie pred jeho oficiálnym ukončením. Povinnosťou reprezentanta

je v zmysle Štatútu reprezentanta SR zúčastniť sa reprezentačných akcií, na ktoré bol nominovaný. Žalobca nemal právo zúčastniť sa iba časti uvedeného športového podujatia a potom z neho odísť. Naopak, bol povinný byť prítomný na tomto podujatí po celý čas jeho trvania. Ak žalovaný, ako vedúci výpravy trval na tom, aby žalobca ostal na ME 2016 do ich oficiálneho ukončenia, bolo jeho povinnosťou bezpodmienečne rešpektovať tento pokyn žalovaného. Zápisnica z Výkonného výboru je ďalším dôkazom, že hodnotiaca správa žalovaného bola po obsahovej a formálnej stránke vypracovaná a prerokovaná riadne a v súlade s predpismi SGF. Hodnotiaca správa žalovaného rozhodne nebola prejavom jeho svojvôle a nebola motivovaná zlým úmyslom namiereným voči žalobcovi. Z čestných prehlásení významných osobností slovenskej a českej gymnastiky S. J.-H. (majsterka sveta a trénerka, ktorá trénuje v tej istej telocvični ako žalobca), Z. O. (bývalého trénera žalobcu) a N. I. (bývalý repre. tréner ČR v športovej gymnastike) preukazujú, že obraz, ktorý o sebe vytvára žalobca, nie je pravdivý. Z týchto listinných dôkazov bezpochyby vyplýva, že žalobca mal opakovane problém s dodržiavaním disciplíny a konzumáciou alkoholu aj v čase, keď mal reprezentačné povinnosti. Jeho správanie bolo v zmysle týchto prehlásení opakovane nehodné reprezentanta Slovenskej republiky. ME 2016 v Berne boli tak iba ďalšou epizódou v dlhšom rade udalostí, kde žalobca konzumoval alkohol a dopustil sa konania, ktoré odporuje právnym predpisom SGF a taktiež morálnym požiadavkám kladeným na reprezentantov Slovenskej republiky. Vo svetle týchto prehlásení je zrejmé, že hodnotiaca správa žalovaného nebola spísaná tendenčne, s úmyslom poškodiť žalobcu. Bola však nevyhnutným vyústením správania samotného žalobcu, ktorý sa dopustil konania, ktoré nemožno akceptovať. Žalovaný považuje akékoľvek ospravedlnenie sa žalobcovi za bezpredmetné a nedôvodné. K náhrade nemajetkovej ujmy taktiež odmieta dôvodnosť žaloby, výška náhrady je subjektívna, neadekvátna, nie je možné určiť ani to, akým spôsobom k jej vyčísleniu žalobca dospel.

6. Súd nariadil na prejednanie veci pojednávanie, na ktorom po prednese žaloby a vyjadrenia žalovaného k prednesu vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, výsluchom žalovaného, výsluchom svedka S. L.X., svedka Y. G., svedka K. H., svedka S.. Ľ. V., výsluchom svedkyne S. J.-H., svedka Z. O., Hodnotiacou správou trénera S. L. z 16.09.2007 (na č. l. 189-190), Štatútom reprezentanta SGF zo dňa 13.01.2010, Žiadosťou S.. Z.J. J. o zaradenie N. K. do Vojenského športového centra (ďalej aj „VŠC“) z 19.04.2010, Pracovnou zmluvou zo dňa 02.09.2010, Menovacím dekrétom Slovenského olympijského výboru z 10.07.2012, Ďakovným listom Vojenského športového centra Dukla Banská Bystrica z 19.12.2012, fotografiou rôznych ocenení N. K. v kategórii „najlepší športovec“ v rokoch 2000, 2001, 2009, 2012, 2013, Pamätným listom SGF N. K. za osobný prínos pre rozvoj gymnastiky na Slovensku z 16.11.2013, Organizačným zabezpečením zo dňa 20.01.2016, článkami celoslovenských printových médií a ich internetových verzií zo dňa 06.09.2016, diskusiou čitateľov športových denníkov v dňoch 06.07.2016 až 07.07.2016, Hodnotiacou správou zo dňa 26.06.2016, Zápisom č. 4 zo Zasadnutia Výkonného výboru SGF 27.06.2016, Zápisnicou zo Zasadania komisie ustanovenej VV SGF na prešetrenie incidentu v Berne zo dňa 06.09.2016, Oznámením VŠC Dukla Banská Bystrica o vyradení športovca z Vojenského športového centra BB zo dňa 07.09.2016, článkom z portálu www.kosicednes.sk zo dňa 09.09.2016, Ospravedlnením N. K.U. na facebookovej stránke, ako aj ostatným spisovým materiálom na vec sa vzťahujúcim a zistil nasledovný skutkový a právny stav veci.

7. Z Hodnotiacej správy trénera S. L.M. z 16.09.2007 má súd preukázané, že na Grand Prix Ostrava v roku 2007 sa N. K. v rámci kvalifikácie umiestnil na popredných miestach, a prvý finálový deň cvičil skvele so získaním na prostných 3.miesta a na koni 4.miesta. Večer pred druhým finálovým dňom veľmi podcenil, nedodržal životosprávu, išiel spať veľmi neskoro, finále, kde mohol získať popredné umiestnenia .. dopadlo tak, že bradlá pokazil 2x, hrazdu 3x. Celú jeho 16.ročnú námahu, drinu, odriekanie, prekonávanie samého seba hodil za hlavu a nevysvetliteľne hazardoval predovšetkým so svojím zdravím ... všetci, čo mu tam fandili, a nebolo ich málo, boli zaskočení.. športovec takých rozmerov akým N. nepochybne je, by už mohol byť zodpovednejší k sebe, rodine, trénerom, proste k všetkým, ktorí mu pomáhame a fandíme.

8. Zo Žiadosti S.. Z. J. adresovanej Vojenskému športovému centru z 19.04.2010 vyplýva oslovenie riaditeľa VŠC o zaradenie N. K. ako člena SGF, reprezentanta SR v športovej gymnastike do VŠC s možným nástupom ku dňu 01.07.2010. V zdôvodnení poukazuje na vynikajúce výsledky na európskych a svetových súťažiach, v disciplínach bradlá a hrazda patrí už tretí rok do absolútnej svetovej špičky. Ďalej žalovaný S.. J. uvádza, že u N. K.E. je predpoklad ďalšieho výkonnostného rastu s predpokladom pretekania na svetovej úrovni 8-10 rokov a za najbližšie výkonnostné ciele udáva v roku 2010:

Majstrovstvá Európy (ME) Birmingham, Majstrovská sveta (MS) Roterdam, v roku 2011: ME Brémy, MS Tokyo, v roku 2012: OH Londýn - finále bradlá.

9. Z Pracovnej zmluvy uzavretej medzi zamestnávateľom VŠC O. G. G. a zamestnancom N. K. zo dňa 02.09.2010 vyplýva dojednanie pracovného pomeru na dobu určitú (do 30.09.2012) na druh práce inštruktor športového oddelenia - gymnastika, vrcholový športovec, s miestom výkonu práce Bratislava, mesačným platom 850,-€ v hrubom s poukazom na dosiahnutý športový výsledok v roku 2009 na ME 5. miesto pre platobné podmienky. V článku 8 Pracovnej zmluvy sú zadefinované hlavné úlohy športovej prípravy: v roku 2010 účasť na MS v Rotterdame - 1 x finále bradlá, v roku 2011 ME Brémy medailové umiestnenie, MS Tokio kvalifikácia na OH finále bradlá, v roku 2012 OH Londýn do 16.miesta.

10. Z Menovacieho dekrétu Slovenského olympijského výboru pre N. K. z 10.07.2012 vyplýva menovanie žalobcu za člena výpravy Slovenskej republiky na hrách XXX. Olympiády v Londýne.

11. Z Hodnotiacej správy spracovanej Z. J. dňa 26.06.2016 má súd preukázané, že v závere správy pod podtržníkom žalovaný uviedol: Na ME prišlo žiaľ aj k priam šokujúcej udalosti, kedy pretekár N. K. (zjavne pod vplyvom alkoholu, čo u K. je opakovaný jav) najprv verbálne napadol vedúceho výpravy. Vulgárne sa ho snažil dokonca vyprovokovať k fyzickému kontaktu. Na celej záležitosti je rovnako zarážajúce, že ani tréner K. H. ani rozhodca Ľ. V. nezasiahli voči pretekárovi. To vykonal jedine rozhodca Y. G., ktorý sa snažil K. zahriaknuť.

12. Zo Zápisu č. 4 zo Zasadnutia Výkonného výboru SGF 27.06.2016 vyplýva z prvého bodu programu Vyhodnotenie ME a MEJ ŠG 2016 informovanie Z. J. o hrubom porušení disciplíny pretekárom N. K. na ME. V diskusii sa k situácii postupne vyjadrili všetci členovia VV SGF. Všetci odsúdili jeho správanie, opakované a neospravedlniteľné priestupky pri dodržiavaní životosprávy reprezentanta SR. Následne Z.J. J. podal návrh na vylúčenie N. K. z reprezentácie SR za hrubé porušenie disciplíny počas ME v Športovej gymnastike v Berne a Výkonný výbor SGF uznesením U/13/2016 vylúčil N. K.E. z reprezentácie SR za hrubé porušenie disciplíny počas ME v Berne 2016 hlasovaním za 5, proti 0, zdržal sa 2. Uznesením U/14/2016 VV SGF navrhol zriadiť disciplinárnu komisiu k otázke ďalšieho zotrvania N. K. v SGF ako člena SGF do 05.09.2016.

13. Zo Zápisnice zo Zasadania komisie ustanovenej VV SGF na prešetrenie incidentu v Berne zo dňa 06.09.2016 vyplýva, že bola zriadená v súlade s článkom 7, písm. j) Stanov SGF na základe rozhodnutia VV SGF zo dňa 27.06.2016. Komisia dospela k záveru, že zo strany N. K. došlo k urážke prezidenta SGF a k zneváženiu reprezentácie SR a preto odporučila písomne informovať Sekciu mužov, reprezentačného trénera a klub Slávia UK s návrhom na riešenie. Zároveň odporučila N. K. sa verejne ospravedlniť prezidentovi SGF za vulgárne správanie k jeho osobe. Taktiež uložila Výkonnému výboru SGF na základe vyjadrení Sekcie mužov, reprezentačného trénera a klubu Slávia UK rozhodnúť o pôsobení N. K. v SGF a zosúladiť rozhodnutie o vylúčení z reprezentácie s pravidlami pre udeľovanie Štatútu reprezentanta.

14. Z Oznámenia VŠC Dukla Banská Bystrica zo dňa 07.09.2016 vyplýva, že N. K. informujú o návrhu komisii športových odborníkov neuzavrieť s ním novú pracovnú zmluvu z dôvodu dlhodobého neplnenia športových výkonnostných kritérií a teda o jeho vyradení z VŠC Dukla Banská Bystrica

15. Z Potvrdenia VŠC Dukla Banská Bystrica o štátnej službe N. K.É. zo dňa 06.02.2017 má súd preukázané, k 31.01.2017 ukončil žalobca služobný pomer prepustením podľa § 83 ods. 5 písm. a) zákona č. 281/2015 Z. z. o štátnej službe profesionálnych vojakov ozbrojených síl Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, teda N. K. požiadal o prepustenie pri súčasnom nesplnení podmienky nároku na výsluhový dôchodok pri započítaní 5rokov a 298dní služobného pomeru.

16. Podľa § 11 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

17. Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.

18. Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

19. Podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka, výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

20. Z vykonaného dokazovania zhodnotením všetkých dôkazov jednotlivo ako i vo vzájomnej súvislosti, s prihliadnutím na všetky okolnosti, ktoré vyšli v priebehu konania najavo, dospel súd k názoru, že podaná žaloba je v plnom rozsahu dôvodná, a je potrebné jej vyhovieť tak v žalobcom navrhovanom ospravedlnení sa za neoprávnený zásah do jeho občianskej cti žalovaným Z. J., ako aj v požadovanom priznaní náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch.

21. V konaní bolo sporným, či hodnotiaca správa vypracovaná žalovaným je v dotknutej časti týkajúcej sa správy o incidente medzi žalobcom a žalovaným prípustnou kritikou. Súd mal za nepochybné, že správa žalovaného nie je skutkovým tvrdením, ale hodnotiacim úsudkom/výrokom obsahujúcim kritiku osoby žalobcu, ako nakoniec vyplýva aj z pomenovania správy ako hodnotiacej správy, a tiež z dôvodu žalovaným použitých výrazových prostriedkov „prišlo žiaľ aj k priam šokujúcej udalosti“, a z celkového abstraktného opisu deja, z ktorého je zrejmé, že nejde o vecné skutkové tvrdenie obsahujúce faktické údaje. Tak skutkové tvrdenie, ako aj hodnotiaci úsudok však musí spĺňať náležitosti prípustnej kritiky. O prípustnú kritiku ide vtedy, ak je vecná, pravdivá, konkrétna, objektívna a primeraná čo do obsahu, formy a miesta, pričom rozhodujúcim je aj sledovaný cieľ kritiky. Vecnosť kritiky vyžaduje, aby kritika vychádzala z pravdivých skutočností ako premís pre hodnotiaci úsudok. Hodnotiaci úsudok musí byť totiž záverom, ktorý možno na základe uvedených skutočností logicky odvodiť. Konkrétnosť kritiky znamená, že hodnotiaci úsudok sa musí opierať o konkrétne skutočnosti. Primeranosť kritiky čo do obsahu, formy a miesta - použitými výrazmi, formuláciami, spojeniami - znamená, že nevybočuje z medzí nutných dosiahnuť sledovaného a zároveň spoločensky uznávaného účelu (cieľa). Ak hodnotiaci výrok tieto náležitosti kritiky nespĺňa, nie je prípustným a považuje sa za neoprávnený zásah do práva na ochranu osobnosti. Preto predmetom dokazovania pre úspech žalobcu v spore bolo preukázanie, že hodnotiaca správa žalovaného obsahuje neprípustnú kritiku, ktorá sa nezakladá na pravdivej informácii, príp. že forma verejnej prezentácie nie je primeraná alebo že primárnym cieľom kritiky bolo vyvolanie zásahu do osobnostných práv žalobcu v podobe hanobenia či znevážení osoby žalobcu.

22. Súd preto preskúmal hodnotiacu správu po častiach ako aj v celku. Z úvodnej časti spornej správy „Na ME prišlo žiaľ aj k priam šokujúcej udalosti, kedy pretekár N. K. (zjavne aj pod vplyvom alkoholu, čo u K. je opakovaný jav) najprv verbálne napadol vedúceho výpravy“ a z vykonaného dokazovania dospel súd k nespornému záveru, že došlo k verbálnemu napadnutiu žalovaného ako vedúceho výpravy a (zhodou okolností zároveň prezidenta SGF) žalobcom ako reprezentantom SGF. Túto skutočnosť potvrdili tak strany sporu, ako aj prítomní svedkovia, keď ako vypovedal svedok Y. G., medzinárodný rozhodca a tréner pôsobiaci v SGF, keď sa v izbe 3x4 metre, kde je päť dospelých ľudí, postavia proti sebe dve takéto veľké osobnosti - egá, tá miestnosť pôsobila malo. Taktiež nebolo sporným, že žalobca sa žalovaného Z. J., ktorý vošiel do hotelovej izby rozhodcov, kde boli v tom čase žalobca, dvaja rozhodcovia Ľ. V. a Y. G., a tréner K. H., spýtal, „či je naozaj taký chuj, alebo sa ním len robí?“ Žalobca vo svojich tvrdeniach bol toho názoru, že v tejto časti je správa neprípustnou kritikou, pretože mal za to, že žalovaného verbálne nenapadol a vulgárne mu nevynadal. Súd má za to, že došlo k verbálnemu napadnutiu vedúceho výpravy žalobcom, keď to, či položená otázka žalobcu je alebo nie je napadnutím, sa hodnotí v prvom rade z jej vnímania adresátom, a teda žalovaným, ktorý ako vypovedali svedkovia, sa po otázke žalobcu prudko postavil, teda fyzicky reagoval na ním vnímaný slovný útok žalobcu. Nie je rozhodujúce, ako položenú otázku vnímal žalobca ako odosielateľ, ale ako položenú otázku vnímal jej adresát, prijímateľ a aj prítomní svedkovia. K vulgárnemu vynadaniu súd uvádza, že spoločenstvá či záujmové skupiny zvyknú medzi sebou komunikovať nespisovným jazykom, napr. používaním slangu z cudzích jazykov (učiteľ disuje žiaka, disovať od slova dislike), novým významom bežných slov (to je haluz), či skrátením alebo deformovaním spisovného jazyka (télka). Niektoré výrazy môžu byť nakoniec osvojené celou spoločnosťou. Členovia mládežníckeho spoločenstva sa môžu oslovovať slangovými

výrazmi ako „nazdar starec“. Z vykonaných výsluchov strán a svedkov však žalobca nepreukázal, že by výraz „chuj“ bolo bežným slangom medzi športovcami v gymnastike, alebo medzi trénermi, rozhodcami a funkcionármi Slovenskej gymnastickej federácie. Preto mal súd za to, že žalobca vulgárne verbálne napadol žalovaného, keď výraz „chuj“ nie je používaný slang vo vybranej športovej komunite, a použitý termín je vulgarizmus, ktorý nepatrí do spisovnej slovenčiny. K totožnému záveru dospela aj komisia v zložení Q. H., S. L. a F. A., ustanovená VV SGF na svojom zasadnutí dňa 06.09.2016, keď odporučila žalobcovi sa verejne ospravedlniť žalovanému za vulgárne správanie sa k žalovanému, a žalobca tak prostredníctvom svojho facebookového profilu čiastočne učinil. Nakoniec z verejne dostupných informácií na internete vyplýva, že aj Disciplinárna komisia SGF vo veci 1/2018 v rozhodnutí zo dňa 12.03.2018 dospela k záveru, že žalobca ako previnilec naplnil podstatu priestupku tým, že došlo z jeho strany k urážke prezidenta SGF a k zneváženiu reprezentácie SR. Preto v tejto časti mal súd za to, že hodnotiaca správa žalovaného je prípustnou kritikou.

23. Súd ďalej skúmal hodnotiacu správu žalovaného v časti, že žalobca verbálne napadol žalovaného „zjavne aj pod vplyvom alkoholu, čo u K.E. je opakovaný jav“ a dospel k záveru, že v tejto časti hodnotiaca správa nie je oprávnenou kritikou, keď nie je vecná, konkrétna a primeraná. K porušeniu práva na česť môže dôjsť nepravdivými skutkovými tvrdenia difamačného charakteru, ako aj zverejnením neprístupných hodnotiacich úsudkov o určitej osobe. V prípade, ak sú v kritike na charakterizovanie určitých javov a osôb použité výrazy, ktorých miera expresivity je v značnom nepomere k cieľu kritiky, ide o neprimeranú kritiku, ktorá je spôsobilá zasiahnuť do práva na ochranu osobnosti (rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 30Cdo/1941/2007).

24. Procesná obrana žalovaného spočívala v tom, že je nesprávny a nenáležite zovšeobecňujúci názor žalobcu k výkladu významu slovného spojenia „pod vplyvom alkoholu“ ako totožného k pojmu „opitosť“. Žalovaný mal za to, že pojem „pod vplyvom alkoholu“ nemá žiadnu výpovednú hodnotu k intenzite, akou sú schopnosti človeka či jeho psychika alkoholom ovplyvnené. Z formulácie „pod vplyvom alkoholu“ sa nedá vyvodiť, aké množstvo alkoholu mala takáto osoba požiť a žalovaný sa vo svojej hodnotiacej správe nezaoberal mierou či rozsahom, ako veľmi bol žalobca ovplyvnený alkoholom. Žalovaný mal za to, že keďže v právnom poriadku Slovenskej republiky je zakotvená nulová tolerancia alkoholu, t. j. 0,00 mg/l alkoholu v krvi, každá osoba, ktorá požije alkoholický nápoj, je pod vplyvom alkoholu.

25. Súd znalý právnych definícií súhlasí so žalovaným, že zo slovného spojenia „pod vplyvom alkoholu“ v podstate nevyplýva žiadna konkrétna informácia, a preto osobou pod vplyvom alkoholu je z dôvodu generálnosti tohto pojmu každý, kto požije napr. lieky na vykašliavanie, rumové pralinky či punčový rez. Avšak spoločnosť prikladá tomuto slovnému spojeniu odlišný význam. Z diskusií čitateľov športových denníkov bolo preukázané, že takýto výklad slovného spojenia „pod vplyvom alkoholu“ použitého žalovaným nemal podporu u žiadneho diskutujúceho čitateľa, teda že každý jeden priemerný čitateľ mal za to, že žalobca bol v stave, kedy jeho rozpoznávacie alebo ovládacie schopnosti boli ovplyvnené požitím alkoholu a (aj preto) došlo z jeho strany k verbálnemu napadnutiu vedúceho výpravy. Podľa názoru súdu, uvedené závery čitateľov vyplývajú z toho, že hodnotiaca správa žalovaného je abstraktná a tiež preto, že slovné spojenie „pod vplyvom alkoholu“ nadobudlo v spoločnosti prenesený význam slovného spojenia „v stave vylučujúcom spôsobilosť v dôsledku požitia alkoholu“. Je nesporné, že právny poriadok Slovenskej republiky vychádza z nulovej tolerancie alkoholu v krvi pri vedení motorového vozidla, že od hranice 1 promile alkoholu v krvi je vedenie motorového vozidla považované za trestný čin a teda od 0,00mg/l do 0,99mg/l ide o priestupok na úseku dopravy, ktorý je tiež protiprávnym činom, avšak riešený v priestupkovom konaní s možnými administratívnymi sankciami. Preto zákon o priestupkoch rozlišuje pri skutkových podstatách priestupkov na úseku ochrany pred alkoholizmom a inými toxikomániami termíny „priestupku sa dopustí ten, kto požije alkoholický nápoj“ a „priestupku sa dopustí ten, kto v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil požitím alkoholického nápoja alebo užitím inej návykovej látky“ s odlišnými maximálnymi výškami pokuty. Obdobne Trestný zákon v § 289 definuje skutkovú podstatu Ohrozenie pod vplyvom návykovej látky - kto v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky... Preto ak mal žalovaný v úmysle informovať, že žalobca porušil povinnosť reprezentanta stanovenú Štatútom reprezentantov tým, že požil alkoholický nápoj a to cca dva a pol deci piva, mal umožniť adresátom hodnotiacej správy poskytnutím konkrétnych a pravdivých informácií vytvoriť si pravdu neskresľujúci záver o intenzite porušenia povinnosti žalobcom a to najmä o množstve a druhu požitého alkoholického nápoja (iné účinky vyvoláva požitie dvoch dcl piva, dvoch dcl vína, dvoch dcl liehovín), o čase a situácii, za ktorej došlo k porušeniu povinnosti žalobcom (po skončení pretekov v hotelovej izbe), a zvoliť konkrétne slovné spojenie, z ktorého by bolo zrejmé,

že žalobca požil 2,5 dcl alkoholu a tým vylúčiť možnosť výkladu, že bol v stave vylučujúcom spôsobilosť v dôsledku požitia alkoholu. Žalovaný však zvoleným všeobecným slovným spojením „pod vplyvom alkoholu“ neumožnil adresátom/čitateľom bez poskytnutia dodatočných informácií správnu interpretáciu ním použitého výrazového prostriedku. V konaní bolo výpoveďami svedkov dokázané, že žalobca viac ako polovicu plechovky piva pred nimi vylial a preto mohol vypiť max. 1 z 0,5l piva a preto aj svedkovia a aj súd mali za to, že schopnosti žalobcu neboli ovplyvnené alkoholom, a že síce u žalobcu došlo k požitiu alkoholického nápoja, avšak bez ovplyvnenia jeho spôsobilosti. Procesná obrana žalovaného spočívajúca v tom, že konkrétne informácie neposkytol, a zároveň použil najvšeobecnejší termín „pod vplyvom alkoholu“, a teda netvrdil, že žalovaný „bol opitý tak, že nevedel o svete okolo seba“ tak nemôže požívať právnu ochranu. V takom prípade ako uviedol Najvyšší súd SR v rozsudku sp. zn. 3 Cdo 61/2000 absencia dostatočného skutkového opisu deja do takej miery, že to čitateľovi neumožňuje urobiť si vlastný úsudok vychádzajúci z pravdivých informácií a tieto čitateľovi neznáme okolnosti môžu mať vplyv na právo chránené ustanovením § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka, majú za následok, že v skutkovom deji opísané skutočnosti sú nepravdivé.

26. Medzi žalobcom a žalovaným nebolo sporným, že športovci - gymnasti pretekajúci na bradlách a prostných pred pretekmi nemôžu požiť alkohol, nakoľko ako uviedol tréner K. H., by sa tam zabili. Sporným medzi stranami bolo, či po skončení ich pretekania môžu reprezentanti požívať alkoholické nápoje, keďže žalobca nespochybniteľne v čase incidentu držal v ruke plechovku piva a ako vyplynulo z výsluchu svedka, medzinárodného rozhodcu Ľ. V., pivom ponúkol N. K. práve on. Žalovaný mal za to, že žalobca tak porušil Štatút reprezentanta Slovenskej republiky v športovej gymnastike, športovom aerobiku a v skokoch na trampolíne (ďalej aj „Štatút reprezentantov“) v časti A), písm. b) bod 9, v zmysle ktorého reprezentant SR je príkladom pre ostatných športovcov: nesmie používať alkoholické nápoje, omamné látky, zakázané dopingové prostriedky, vzbudzovať verejné pohoršenie, alebo iným spôsobom rušiť priebeh reprezentačnej akcie, na ktorú bol nominovaný (vrátane dopravy). Zároveň v rámci procesnej obrany uviedol, že to, že on sám ako vedúci výpravy prišiel na hotelovú izbu rozhodcov s fľašou červeného vína, nie je porušením povinnosti aj z jeho strany, pretože zákaz požívania alkoholických nápojov sa vzťahuje výlučne na reprezentantov, a nie na rozhodcov, trénerov a vedúceho výpravy, aj keď pripustil, že aj tieto osoby reprezentujú Slovenskú republiku v zahraničí. Pre účely posúdenia prípustnosti kritiky a dôvodnosti žaloby nebolo úlohou súdu zaoberať sa súladnosťou schváleného znenia Štatútu reprezentantov s banketmi realizovanými organizátormi po skončení súťaží, na ktorých sa - ako vyplynulo z výsluchu svedkov - podáva alkohol všetkým zúčastneným osobám. Rovnako nebolo úlohou súdu skúmať výklad uvedeného článku Štatútu reprezentantov žalovaným, teda na koho a v akej pozícii sa vzťahuje. Avšak procesná obrana žalovaného, že žalobca mal preukázať silu svojho charakteru pri dodržiavaní zákazu požívania alkoholu počas účasti na reprezentačných podujatiach aj v prípade, keď by ho žalovaný sám ponúkol alkoholickým nápojom, vyznela absurdne, pokrytecky a cynicky. Bol to medzinárodný rozhodca, p. V., kto ponúkol športovca pivom za prítomnosti trénera športovca, p. H., ktorý vypovedal, že podľa jeho názoru i športovec si môže dať po jeho celkovom skončení v súťažení pivo.

27. V druhom rade žalovaný nepreukázal „opakovanosť javu“ u žalobcu. Žalovaný dokazoval opakovanosť javu obsahom hodnotiacej správy S. L. z 16.09.2007 z Grand Prix Ostrava 2007 (odsek 7 odôvodnenia) s výkladom termínu „nedodržal životosprávu“, ktorým sa myslelo požívanie alkoholu žalobcom. Nakoľko k verbálnemu incidentu došlo v závere Majstrovstiev Európy v športovej gymnastike v Berne, ktoré sa konali 25. až 29.05.2016, t. j. viac ako osem rokov po Grand Prix Ostrava 2007, súd nemal preukázanú časovú súvislosť, z ktorej by mal dôjsť k záveru, že ide u žalobcu o opakovaný jav pri plnení si reprezentačných povinností. Udalosti ešte skoršieho dátumu ako boli Majstrovstvá sveta v Melbourne v roku 2005 súd nemal stranami dokazované a tieto ani pre viac ako 10ročný časový odstup nemali žiadnu relevanciu. Nakoniec v dôsledku označenia žalobcu v hodnotiacej správe ako pretekára - pretekár N. K. (zjavne aj pod vplyvom alkoholu, čo u K. je opakovaný jav) - mal súd za to, že predmetom kritiky žalovaného bolo požívanie alkoholu žalobcom ako reprezentantom Slovenskej republiky na športových podujatiach, kedy sa naň vzťahoval Štatút reprezentantov a nie je civilný život. Preto súd neprihliadol na výpoveď S. J. - H. o požívaní alkoholu žalobcom na verejnosti (vo vlaku medzi H. a G.) mimo plnenia si reprezentačných povinností. Žalovaný v konaní uviedol, že to, čo sa udialo na ME v Berne bolo iba ďalšou epizódou v dlhšom rade udalostí, kde žalobca konzumoval alkohol, a vie excesy žalobcu preukázať dvadsiatimi svedkami. Taktiež vypovedal o existencii záznamu TV S. z roku 2012. Žalovaný nenavrhol vykonanie dokazovania k opakovanosti javu u žalobcu, a to ani po oboznámení so zmenou právneho posúdenia sporu súdom, žiadne iné opakované požitie alkoholu

žalobcom ako reprezentantom SR na oficiálnej akciách do času jeho vylúčenia z reprezentácie (na návrh žalovaného) bližšie nešpecifikoval, z výsluchu svedkov ani nevyplynuli takéto skutočnosti, a preto súd prijal záver, že žalovaný toto tvrdenie uvedené v hodnotiacej správe nepreukázal.

28. Nakoniec súd preskúmal hodnotiacu správu v časti „vulgárne sa ho snažil dokonca vyprovokovať k fyzickému kontaktu. Na celej záležitosti je rovnako zarážajúce, že ani tréner K. H. ani rozhodca Ľ. V. nezasiahli voči pretekárovi. To vykonal jedine rozhodca Y. G., ktorý sa snažil K. zahriaknuť". Z vykonaného dokazovania sa nepreukázalo, že by sa žalobca vulgárne snažil žalovaného vyprovokovať k fyzickému kontaktu. Svedok Y. G. vypovedal, že došlo k slovnej konfrontácii, a bolo blízko fyzickej. Svedok K. H. vypovedal, že mu nenapadlo, že by incident mohol prerásť do fyzického kontaktu, pretože ako uviedol, N. sa síce spýtal (pozn. súdu žalovaného), či idú von, ale zostal kľudne stáť. Svedok Ľ. V. výslovne uviedol, že tam nebolo žiadne fyzické útočenie. Všetci svedkovia incidentu zhodne uviedli, že to bol žalovaný, kto sa prudko po položenej otázke žalobcu postavil, z toho dvaja svedkovia uviedli, že sa tak stalo po tom, čo sa žalovaný žalobcu spýtal, či dobre počul a žalobca položenú otázku zopakoval. Z uvedeného mal súd za to, že z prítomných piatich osôb dve osoby, žalovaný a čiastočne Y. G. mali za to, že žalovaný bol provokovaný k fyzickému kontaktu, žalobca a ďalší dvaja svedkovia naopak žiadnu provokáciu k fyzickému kontaktu nevnímali, a toto tvrdenie žalovaného popreli. Preto mal súd za to, že v tejto časti kritika žalovaného v hodnotiacej správe nebola objektívna, ale vyjadrovala takmer výlučne subjektívny názor žalovaného.

29. Z vykonaného dokazovania na zistený skutkový stav veci došiel súd k právnemu záveru, že hodnotiaca správa žalovaného ako celok v časti týkajúcej sa žalobcu nie je prípustnou kritikou, ale neoprávneným zásahom, objektívne spôsobilým privodiť ujmu na chránených osobnostných právach žalobcu v znížení jeho dôstojnosti, vážnosti a cti, a to s poukazom na jej neprimeraný, neobjektívny, na pravde sa nezakladajúci všeobecný obsah. Slovenskej republike zostáva nateraz dúfať, že žiaden ďalší športovec (v súčasnosti zrejme jediný vrcholový gymnasta v mužskej kategórii) vulgárne verbálne neurazí funkcionára Slovenskej gymnastickej federácie. Inak jej zostanú funkcionári bez reprezentantov. Súd tak dospel k záveru, že je povinnosťou žalovaného ospravedlniť sa žalobcovi za neprípustnú kritiku, ktorou neoprávnene zasiahol do občianskej cti žalobcu, keď mal za nepochybné, že tento zásah je objektívne spôsobilý privodiť ujmu na cti žalobcu a túto ujmu mal aj preukázanú doloženými diskusiami čitateľov športových internetových a printových denníkov. Po pripustení zmeny žalobného návrhu tak súd uložil žalovanému povinnosť ospravedlniť sa žalobcovi v trojdňovej paričnej lehote vlastnoručne podpísaným písomným ospravedlnením v znení poňatom do enunciátu, s povinnosťou strpieť zverejnenie tohto ospravedlnenia žalobcom aj prostredníctvom masovokomunikačných prostriedkov.

30. Žalovaný si tiež uplatnil nárok na náhradu nemajetkovej ujmy. Pri uplatnenom nároku na náhradu nemajetkovej ujmy musia byť splnené predpoklady vzniku zodpovednosti, a to: 1. zásah, ktorý je spôsobilý vyvolať nemajetkovú ujmu (nemusí ísť o konkrétne porušenie, postačuje ohrozenie práv), 2. vznik nemajetkovej ujmy, 3. príčinná súvislosť medzi zásahom a vznikom nemajetkovej ujmy. Občianskoprávna ochrana osobnosti je založená na objektívnom zodpovednostnom princípe a preto na vznik zodpovednosti sa nevyžaduje subjektívny predpoklad v podobe zavinenia toho, kto neoprávnený zásah do osobnostného práva vykonal. Subjektívny prvok zavinenia má však význam pri určovaní výšky náhrady nemajetkovej ujmy podľa 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka v rámci zohľadnenia okolností, za ktorých k porušeniu práva došlo. Toto posúdenie je predmetom voľnej úvahy súdu, ktorý ale musí vychádzať jednak z jednotlivých okolností, ako aj z celkovej povahy konkrétneho prípadu.

31. Súd mal z vykonaného dokazovania za to, že uloženie povinnosti žalovanému ospravedlniť sa žalobcovi ako morálneho zadosťučinenia nie je s ohľadom na okolnosti prípadu postačujúce. Žalobca vypovedal, že po zverejnení hodnotiacej správy a jej prevzatí médiami 06.07.2016 pociťoval ujmu u najbližších rodinných príslušníkov, taktiež u rodičov detí, ktoré v tom čase trénoval ako aj vo všeobecnej verejnosti. Taktiež mal za to, že zamestnávateľ Vojenské športové centrum Dukla Banská Bystrica s ním ukončil spoluprácu k 01.02.2017 a práve táto hodnotiaca správa s incidentom mala na to značný vplyv. Žalobca uviedol, že dostal výpoveď. Z predložených listín mal súd za to, že to bol žalobca, kto požiadal o prepustenie zo služobného pomeru, čo žalobca vysvetlil tým, že po vyradení z VŠC Dukla Banská Bystrica mu bola ponúknutá práca profesionálneho vojaka, preto požiadal o prepustenie bez nároku na výsluhový dôchodok. Od 01.02.2017 bol zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie. Súd na pojednávaní 09.01.2019 poukázal na časovú koreláciu medzi zasadnutím komisie dňa 06.09.2016 a Oznámením VŠC Dukla Banská Bystrica zo dňa 07.09.2016

o vyradení žalobcu, teda o návrhu komisii športových odborníkov neuzavrieť medzi VŠC Dukla BB ako zamestnávateľom so N. K. ako zamestnancom novú pracovnú zmluvu (na dobu určitú) z dôvodu dlhodobého neplnenia športových výkonnostných kritérií. K tomu žalovaný navrhol výsluch riaditeľa VŠC Dukla Banská Bystrica, ktorý súd zamietol, keď sa stotožnil s tvrdením žalobcu, že vykonanie tohto dôkazu neprispeje k náležitému objasneniu veci, keďže je nepravdepodobné, že by riaditeľ VŠC Dukla Banská Bystrica potvrdil, že k tomuto kroku pristúpili bezprostredne po zasadaní komisie a prípadne nejakému neformálnemu odporúčaniu zo strany prezidenta SGF, Z. J.. Preto akceptovali, že dôvodom vyradenia bolo nedosahovanie výkonnostných športových kritérií, ktoré ale žalobca objektívne nemohol dosahovať pre jeho vylúčenie z reprezentácie. V tejto časti mal súd za to, že žalobca bol vrcholový športový reprezentant v športovej gymnastike, ktorý dosahoval najväčšie úspechy na Svetovom pohári, Majstrovstvách Európy a Majstrovstvách sveta najmä v rokoch 2006 až 2012, pričom v roku 2012 skončil na Letných olympijských hrách v Londýne na XX.mieste na bradlách a na Majstrovstvách Európy vo Francúzsku na X.mieste na bradlách. Z fotografie ocenení vyplýva, že bol ako vrcholový športovec opakovane ocenený aj Slovenskou gymnastickou federáciou. Svedkyňa S. J.Á. - H. ako najúspešnejšia gymnastka SR 20.storočia evidovala žalobcu počas jeho pretekania ako toho, kto vyzdvihol mužskú gymnastiku, po skončení pretekania zase ako trénera. Z. O., bývalý tréner žalobcu do jeho 15teho roku života sa na adresu žalobcu vyjadril, že to, čo dokázal pán K. ako 10ročný, nedokázali ani dospelí muži. Svedok S. L. sa o žalobcovi vyjadril ako o lídrovi v telocvični, na Slovensku, v družstve, o ktorého prišiel pre tento incident. Všetci svedkovia vypovedali, že žalobca mal dobrú povesť ako reprezentant slovenskej gymnastiky, neboli svedkami toho, že by sa žalobca správal niekedy agresívne, do pretekov fungoval ako vzorný pretekár, nehazardoval so svojím menom, a nebol útočný. Svedok Ľ. V., medzinárodný rozhodca, žalobcovi ponúkol pivo na hotelovej izbe a tréner žalobcu, K. H., mal za to, že i športovci si môžu po pretekoch dať pivo, neregistroval žiadne známky opitosti žalobcu čo sa týka artikulácie a podobne.

32. Súd mal za to, že v dôsledku neoprávneného zásahu došlo ku zníženiu dôstojnosti žalobcu a jeho vážnosti v značnej miere, keď hodnotiaca správa vypracovaná žalovaným, ktorú súd považuje za neobjektívnu, všeobecnú, neprimeranú a nepravdivú, bola prevzatá tlačovými agentúrami a športovými denníkmi s lokálnou ako aj celoslovenskou pôsobnosťou. Žalobca bol v tom čase vrcholový pretekár, aj keď už nie na vrchole kariéry; na spomínaných Majstrovstvách Európy v Berne v roku 2016 skončil na XX.mieste na bradlách. Preto mal súd za to, že týmto neoprávneným zásahom žalovaného došlo v značnej miere k poškodeniu dobrého mena žalobcu. Súd mal za to, že vzniknutú nemajetkovú ujmu by ako závažnú pociťoval každý, nachádzajúci sa na mieste a v postavení žalobcu.

33. Výška peňažnej náhrady je predmetom voľnej úvahy súdu, keďže zákon nestanovuje ani rámcové čiastky pre odškodnenie nemajetkovej ujmy. Preto súd musí prihliadnuť okrem závažnosti vzniknutej ujmy a okolností, za ktorých k porušeniu práva došlo, tak ako je vyššie uvedené, k naplneniu požiadavky účinného primeraného zadosťučinenia za vzniknutú nemajetkovú ujmu, ale i k požiadavke nezneužívania tohto právneho prostriedku na neprípustné obohacovanie. Vodiacimi parametrami proporcionálne spravodlivého zadosťučinenia je atribút primeranosti, ktorý je rozhodujúcim kritériom priznávania odškodnenia, aby bol dosiahnutý účel kompenzácie, inak napriek poskytnutému odškodneniu by sa poškodení mohli naďalej kvalifikovať ako obete porušenia Dohovoru o ľudských právach. Na druhej strane pri zachovaní proporcionality, výška relutárnej (peňažnej) satisfakcie nesmie byť prostriedkom bezdôvodného obohatenia a pôsobiť na škodcu likvidačne.

34. Súd mal za to, že primeranou peňažnou náhradou s poskytnutím spravodlivého zadosťučinenia žalobcovi je suma 6.000,-Eur, ktorá podľa názoru súdu nevybočuje z ustálenej rozhodovacej praxe. Súd zohľadnil aj to, že žalobca vulgárne verbálne oslovil žalovaného, že pivo mu ponúkol rozhodca, jeho požitie schvaľoval aj jeho tréner, že žalovaný vedúci výpravy a zároveň prezident SGF sám požil alkohol (1 dcl vína), že konflikt vznikol pre rozdielne názory žalobcu ako športovca, ale aj rozhodcov a trénera k organizačným záležitostiam vopred schváleným Slovenskou gymnastickou federáciou, ktorej žalovaný je prezidentom, že žalobca nebol abstinentom v civilnom živote (výpoveď svedkyne S. J. - H.). V konaní neboli dokazované majetkové pomery žalovaného, vykonanou lustráciou v Sociálnej poisťovni nemal súd preukázaný príjem žalovaného, preto súd určil relutárnu náhradu v takej výške, aby táto nebola likvidačná pre žalovaného, ale zároveň plnila funkciu satisfakcie u žalobcu, ktorý po viac ako roku nezamestnanosti začal podnikať zriadením vlastnej športovej akadémie v S.. Podľa názoru súdu priznaná náhrada nemajetkovej ujmy zohľadňuje všetky vyššie uvedené individuálne okolnosti týkajúce sa strán a sporu.

35. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. a žalobcovi, ktorý mal vo veci plný úspech, priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, keď výška plnenia náhrady nemajetkovej ujmy závisela od úvahy súdu a preto v časti zamietnutia žalobného návrhu v prevyšujúcej časti nebol žalobca neúspešný. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Trnava.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.